

El senyor president:

Moltes gràcies, diputada.

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Primer que res, dir-li que –com supose que haurà vist... de fet, en la compareixença que va fer a la comissió el secretari autonòmic vam dir que, en cas que algun titular del centre privat-concertat acomiade alguns dels seus treballadores, nosaltres mediam entre la patronal i els sindicats perquè n'hi haja una borsa de recol·locació i eixes persones puguen tornar al seu lloc de treball més ràpidament, cosa que és el que ha de fer l'administració i cosa que no feien aquells que tan preocupats estan per la concertada, i és que directament no mediaven per a ajudar que tornaren eixes persones als seus centres i nosaltres sí que ho farem.

Deia vosté de la Formació Professional, doncs és precisament un dels àmbits en els que menys oferta n'hi ha i nosaltres estem augmentat eixa oferta. Evidentment, nosaltres el que hem de fer és augmentar aquella que en depén de nosaltres, que és la que és pública, estem fent eixe mapa de la Formació Professional, s'augmentarà la Formació Professional i l'oferta en la pública i, evidentment, allà on no arribe la pública es concerta.

Però el primer que hem de fer és arribar al màxim dels recursos possibles dins de les nostres possibilitats, que és la pública, i és el que estem fent, augmentar la Formació Professional –ho ha dit el president abans–, estem augmentant moltíssim la seua dotació, i no només això, sinó que servisca també per a canviar el model productiu que tant necessitem en este territori. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

A continuació, passem a la pregunta de control al president del Consell, que formula el síndic del Grup Podemos-Podem.

El senyor Montiel Márquez:

Bon dia, senyor president.

Vicepresidenta.

Senyor *president*, ¿qué plan de actuación baraja su gobierno si no llegase el plan comprometido por el Ministerio de Economía y Hacienda para el mes que viene y qué prioridades de pago va a tener que afrontar el Consell?

Gracias.

El senyor president:

Gràcies.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

El Consell en estos moments no juga a tindre un pla B perquè el que passa és que es absolutament injustificable que no es complisca el pla A.

I, per tant, nosaltres, evidentment, com hem fet des que estem governant, el que es prioritza és en la despesa social i per això s'ha fet el pagament.

Ara bé, tot el món té dret a cobrar quan fa un servei i, per tant, el que exigim simplement és que es pague allò que es deu a la Comunitat Valenciana.

El Consell exigirà, per tant, esta vesprada, amb tota la fortalesa que dóna tindre la raó i els arguments i continuarem en la senda que hem iniciat.

Per tant, nosaltres el que exigim és eixe pla de tresoreria que a mi el senyor Montoro em va garantir perquè ¡és el que toca!, perquè el que no es pot ver és ¡xantatge! –com s'ha dit abans–, no es pot fer xantatge.

I estic segur que el seu grup recolzarà com ha estat recolzant esta oposició.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor Montiel, quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Moltes gràcies, senyor president.

Mire, sabe que en nuestro grupo hemos apoyado siempre la reivindicación. Ayer mismo, tuvimos un intento de conseguir que se aprobase una proposición no de ley de tramitación inmediata que no pudo prosperar porque un grupo político de esta cámara, el grupo político que soporta, que también forma parte del mismo partido que el señor Montoro y el señor Rajoy, pues no lo facilitó. Nosotros hacemos una reflexión.

El FLA es un sistema extraordinario de crédito utilizado para paliar los efectos de una financiación injusta. Como no

se quiere reconocer la financiación injusta y el cambio de modelo se recurre al FLA, pero el FLA es un sistema que al final es perverso porque genera –como dijo nuestro diputado David Torres en esta misma cámara el 12 de noviembre pasado–, es un sistema que te lleva a algo así como para pedir un préstamo para pagar los gastos de la tarjeta de crédito, ¿no? y, por tanto, es un sistema que te va condenando a una situación de cronificación de tu posición de inferioridad como deudor. Es algo parecido a lo que hacía el Fondo Monetario Internacional, ¿no?, que con una inspiración puramente neoliberal acaba por mantener en la postración casi neocolonial a muchísimos países del tercer mundo atrapados en una deuda impagable.

Yo creo que nosotros hemos llegado a un punto con 42.000 millones de deuda, con una ausencia del reconocimiento de la deuda histórica, hemos llegado a un punto en el que el FLA ya no sirve.

Y yo comparto la reivindicación y, por tanto, le animo a seguir en esa senda que nosotros compartimos de reivindicar una financiación justa.

Pero, mire, históricamente también, desde el nacimiento del FLA, se ha demostrado en el 2012, se ha demostrado que el uso que hace el Partido Popular, el partido del señor Rajoy, es un uso electoral y, bueno, la prueba es la situación del FLA que han ido oscilando los tipos de interés hasta llegar al 0% cuando ha sido utilizado, además, incluso en su carencia de pagos para favorecer las momentos electorales, ¿no?

Esto hace pensar que este momento tan difícil en el que el señor Rajoy se ha estado fumando un puro desde el burladero mientras el señor Sánchez y el señor Ribera bailaban un tango imposible, pues nos puede llevar a que a lo mejor va y resulta que no hay la responsabilidad suficiente por parte del Gobierno de España para ayudar a la Comunidad Valenciana en esta situación y, de hecho, todo parece indicar que las amenazadoras cartas del señor Montoro exigiendo mayores ajustes apuntan hacia ahí.

Por tanto, a nosotros nos preocupa, nos preocupa porque nosotros tenemos una economía en la que en este momento, un presupuesto en el que este momento 4.000 millones están al servicio de la deuda porque son más de 8.000 euros *per capita* los que soporta por culpa de la deuda cada valenciano y valenciana.

Nos preocupa que, además, exista un error intencionado; un error intencionado, malévolo, perverso, en la política que está desarrollando el señor Montoro precisamente para provocar recortes sociales y, precisamente, para cargar sobre autonomías que, como la nuestra, no están recibiendo lo que se merecen.

Pero, al final, a nosotros lo que nos preocupa, ya sabemos que el señor Rajoy y que el señor Montoro boicotean a la Comunidad Valenciana, ya sabemos cuál ha sido el manejo que se ha hecho hasta ahora del FLA, pero lo que nos preocupa es que lo que hay ahí afuera son personas; lo que hay ahí afuera son personas que necesitan recibir la ayuda de la dependencia, que necesitan las ayudas a la vivienda, las familias que esperan las becas, y lo que nos preocupa es que al final se nos intente laminar en los derechos sociales –como usted decía antes– a los valencianos y las valencianas. Por tanto, nosotros sugerimos lo siguiente.

Mire, yo creo que no hay que dejar de oponerse –y animo al señor Soler que estará hoy en el consejo de política fiscal–, no hay que dejar de oponerse a los planes de Montoro y de Rajoy, no hay que dejar de reivindicar la financiación justa para los valencianos y valencianas. Hay que seguir reclamando la deuda histórica, bueno, eso también significa no caer en acuerdos electorales con personas y partidos que lo niegan, porque cuando nosotros defendemos un sistema de financiación que defienda la equidad y la solidaridad interterritorial es porque también nos sabemos la Constitución, señor Marí.

Pero, aparte de eso, aparte de eso, yo creo que hay que prever un plan de contingencia. Creo que deberíamos de tener la previsión, la tranquilidad de que todas esas personas que dependen de, no solamente proveedores, pequeñas empresas, autónomos, sino todas esas personas y familias que dependen para sostener su precaria situación económica, para mantener a sus familias, o la situación de los dependientes, necesitan saber que tenemos un plan B.

Yo sé que no es lo mejor pero, de verdad, yo no me fío de Montoro, no me fío de Rajoy y espero que no se cumpla la previsión; pero podríamos pasarlo muy mal si finalmente llegamos a unas elecciones y el señor Rajoy sigue disfrutando de su inmovilismo para perjudicar a quienes no son de su cuerda.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Efectivament, vosté ha fet un diagnòstic ben precís del que és el FLA. El FLA és una manera de tancar l'infrafinançament i és una manera d'intentar lligar l'autonomia política d'una autonomia. I eixa és la realitat. Ara bé, baixem els braços i comencem a parlar del pla B.

Jo crec que el que és fonamental i bàsicament en este moment, en este moment, és defensar amb tota fortalesa i amb tota unitat allò que ens correspon. ¡Ni més ni menys!

I és veritat, també –com dia vosté–, que el FLA és pervers per dos qüestions: la primera perquè anar contra el finançament autonòmic és anar contra l'estat del benestar. ¡Que ningú s'equivoque! És una política profundament ideològica, com també ho és, pervers, el que s'ha fet d'utilització electoral sempre en estos anys del FLA.

Miren ¡quina curiositat!, ara és abril, abril, no, ja, sí, sí, és abril encara, no és maig, és abril, mire, és abril, acaba abril, i acaba

abril i encara no hem rebut el FLA. L'any passat, en les mateixes circumstàncies havien arribat a esta comunitat ja a l'abril 2.200 milions d'euros. ¡Quina causalitat! I abans de les eleccions generals van arribar els 1.400 milions d'euros que ens van fer patir i suar el que no està ¡escrit!

I ¡escolte!, jo estic disposat a tot perquè, efectivament, jo compartisc amb vosté..., ningú, el mateix conseller, tots els consellers doncs estem moltes vegades angoixats, estem angoixats. Jo he estat disposat a dir-li al senyor Rajoy que ¡el que faça falta! Vullc dir que nosaltres..., ¡per favor! Però, clar, que és humiliant. Però jo estic disposat a humiliar-me, no n'hi ha problema. Jo el que vull és que la gent de la comunitat cobre el que se mereix. Però, en qualsevol cas, la dignitat del poble valencià no està en joc. *(Aplaudiments)* No pot estar en joc.

I, per això, senyor Montiel, jo crec que en esta primera etapa el que hem d'aconseguir és que esta vesprada s'entenga la singularitat valenciana, s'entenga la realitat de la nostra exigència, que és una realitat simplement, com vosté dia molt bé, és una qüestió constitucional. Ací tot el món se posa la bandera, la Constitució i, al final, ¿qui complix la Constitució? ¿Qui complix la LOFCA? ¿O la LOFCA no és una llei orgànica? ¿O la Constitució soles se llig quan interessa? ¿O la Constitució només és una bandera? La Constitució són els drets de les persones i els drets de les comunitats autònomes. *(Aplaudiments)* ¡Que s'enteren d'una vegada! ¡Els drets de les comunitats autònomes!

Perquè les comunitats autònomes som estat. Les comunitats autònomes, no s'enterra el Govern d'Espanya, no vol enterrar-se, clar que ho sap, som estat. La Constitució ens diu que les comunitats autònomes som estat i, per tant, no es poden prendre decisions unilaterals per part d'una administració de l'estat, que és la central. Nosaltres som tant estat com el govern central i, per tant, això és una exigència de caràcter, com dia abans el síndic Ferri, de caràcter democràtic, de defensa de la Constitució, de defensa dels drets de les persones. I estic segur que junts ho aconseguirem, perquè el poble valencià és capaç d'això i més. Jo l'únic que demane és que de veritat que no se trenque per a res este acord comú. I tant de bo tinguem un govern que d'una vegada per totes –tard, això sí– defense l'interés també dels valencians.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

Senyor Torres, té vosté la paraula.

El senyor Torres García:

President... ¿s'escolta? Sí. Gràcies, president.

Vaig a parlar, de nou, del senyor Montoro, que ja va camí de convertir-se persona *non grata* per als valencians i valencianes. Una persona que, de nou, l'autoritat fiscal contradia quan diu que és poc ambiciós l'objectiu del dèficit del 0,7%,

perquè no permetrà complir l'objectiu del dèficit del 3,6% que proposa per a la resta d'administracions, però que al mateix temps també diu que és irreal que totes les comunitats autònomes tinguen el mateix dèficit i que, per tant, s'ha fixat de manera arbitrària.

Jo imagine... imagine que el Consell no estarà d'acord amb este 0,7% que ens han fixat de manera arbitrària, imagine que entendran que és insuficient, i el que ens preocupa és que, evidentment, davant d'eixe 0,7%, ¿què anem a fer? El president ha dit que aniríem als tribunals, però fins que anem als tribunals, ¿què anem a fer fins que els tribunals resolguen front a eixe 0,7% que ens han fixat?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Torres.

Conseller d'hisenda, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyoria, està clar que el senyor Montoro té la paella pel mànec, perquè té els nostres diners ell, i els solta quan li ve bé, el FLA i el no FLA, tots els diners. Per exemple, el FLA. El FLA, segons l'acord de la Comissió Delegada de Govern per Assumptes Econòmics, per a este trimestre, 953 milions. ¿Saben quins diners d'eixe FLA han arribat? Només els d'amortitzar venciments, deute financer. Ni un duro per al que són despesa real dels valencians i les valencianes, tot això. Esta és la utilització unilateral contrària als interessos dels valencians, dels ciutadans espanyols en definitiva. Perquè el senyor Montoro ha confós ser membre d'un govern d'una administració central amb ser Govern d'Espanya i govern dels espanyols, perquè el que patixen els espanyols són la sanitat, l'educació, etcètera. I ell preferix donar preferència al deute financer. Això és el que ha fet.

I plantejant, a més, d'entrada, una distribució vertical asimètrica que té a vore amb que ell tinga un sostre de dèficit molt gran contra nosaltres, quan qui ha fet els deures durant la crisi han segut les comunitats autònomes i els ajuntaments, que hem estat en el 14% i en el 13% de reducció de la despesa, mentres que ell no ha reduït ni un sol cèntim.

Esta és la situació que esta vesprada jo plantejaré amb contundència, perquè és la defensa dels interessos dels valencians i valencianes. Cinc milions de ciutadans estan tractats anticonstitucionalment, antidemocràticament. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Soler.

Senyor Torres.

El senyor Torres García:

Senyor president.

Seguint també amb l'autoritat fiscal, i amb el senyor Montoro evidentment, també denuncia aquesta que per a poder complir el que el senyor Montoro proposa haurem de fer uns quatre mil euros..., uns quatre mil milions d'euros afegits de retallades, dels quals dos mil correspondran a les comunitats autònomes. Bé, Europa diu nou mil, uns diuen quatre mil... Al final es parla de retallades, no es concreten quantes seran, i ens agradaria saber què pensen vostés respecte a les retallades, perquè pel nostre grup no acceptarem ni un euro més que es retalle als valencians i les valencianes.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Torres.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

El govern de La Generalitat pensa el mateix que vosté, exactament el mateix que vosté. El que no pot ser és que, a hores d'ara, amb el 0,7% de sostre de dèficit..., significa que hem de retallar 900 milions d'euros. Això és una broma de mal gust, siguent la comunitat autònoma amb menys ingressos *per capita* i amb una despesa *per capita* inferior a la mitjana, i amb un volum de crèdit que significa el 4% del PIB en termes de costos financers anual. Esta és la situació de partida, singular. Ja ho ha dit l'autoritat independent, s'ha quedat més a soles que la una el senyor Montoro. Totes les agències de *rating* – Fitch, Standard amb Poor's –, el Fedea, totes les analítiques, totes les anàlisis que s'han fet, excepte el senyor Montoro, nos diuen que nosaltres no podem complir el sostre de dèficit del 0,7%. Ho diu tot el món, menys Montoro.

Esta vesprada estic esperant a vore què diu Montoro, no a mi, no a mi, a vostés i als valencians. A vore què diu, perquè si diu que hem de tornar 900 milions d'euros, caldrà vindre ací, fer el que ha dit el senyor Ferri o qui siga i discutir com li plantem cara a esta situació anticonstitucional, que signifiquen estes retallades de 900 milions d'euros, quan ell mateix, quan dóna els diners, és només per als deutes financers i no per a les necessitats reals dels valencians.

L'autoritat independent financera ja ha reduït les diferències a 200 milions, 212 milions. Estic convençut que amb la força de tots podrem aconseguir que això ni tan sols siga aixina.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Senyories, finalitzada la sessió de control, convida el Consell que es quede amb nosaltres perquè anem a donar lectura a dos declaracions institucionals. M'agradaria que ens acompanyaren.

Declaració institucional de solidaritat amb el poble d'Ecuador com a conseqüència del terratrèmol ocorregut el 16 d'abril de 2016**El senyor president:**

Senyories, anem a llegir la declaració institucional de solidaritat amb el poble d'Ecuador «como consecuencia del terremoto acaecido el pasado 16 de abril de 2016».

Diu així: «El intenso sismo registrado el pasado 16 de abril, así como sus diversas réplicas, han provocado un daño de enorme magnitud en la República de Ecuador. Hasta la fecha, hay contabilizadas más de quinientas víctimas mortales y cuatro mil heridos, a los que hay que añadir una cantidad ingente de personas desplazadas que han perdido sus hogares por la devastación producida por la catástrofe natural.

»El pueblo ecuatoriano y el valenciano tienen innegables lazos históricos y culturales, a los que se suma una realidad actual compartida en la que más de cinco mil personas* de nacionalidad ecuatoriana viven en la Comunitat Valenciana ayudando a hacer de nuestro territorio un lugar más próspero y multicultural.

»Esta cotidianeidad plural es una demostración fáctica de que las tragedias no entienden de fronteras y la importancia de la vida no se compartimenta en las líneas de los mapas. Por ello, los valencianos, en nuestra concepción de humanidad compartida, sentimos como propio el golpe que la naturaleza ha asestado y deseamos que la esperanza para los afectados y sus seres queridos brote de entre los escombros en Ecuador.

»Precisamente, es en estos momentos de dificultad cuando los pueblos pueden mostrar su cara más solidaria y, por tanto, queremos reconocer el esfuerzo de instituciones y organizaciones no gubernamentales que ya están trabajando para asistir a las víctimas y minimizar los riesgos posteriores que una situación como la acaecida pueden provocar en la población.

»Siendo conscientes de la fortaleza del pueblo de Ecuador, y tendiendo la mano en todo aquello para lo que se requiera en un futuro nuestro compromiso solidario, sabemos que este trágico episodio no paralizará un país al que transmitimos nuestro afecto ante la adversidad y con el que deseamos compartir amplios espacios de futuro.

»Por todo lo expuesto, la sociedad valenciana representada en Les Corts manifiesta su apoyo y solidaridad al pueblo de Ecuador que ha padecido en primera persona la tragedia, así como con todos aquellos conciudadanos cuyas familias, amigos y compatriotas están lidiando con las dificultades que ha dejado a su paso el temblor.

»Asimismo, solicitamos a las instituciones valencianas a que rehabiliten los mecanismos de solidaridad necesarios para auxiliar a la República de Ecuador en estos difíciles momentos, bien sea de forma directa o a través de las organizaciones con capacidad de actuación a estos efectos. Palau dels Borja, 16 de...» *(Aplaudiments)*

* Per errada material es va llegir «cinco mil personas» en compte de «veinte mil personas».